

Alusta alkaen 67

1 Moos 45:9 ss.

- Joosef on esiintynyt veljilleen Egyptin ankarana käskynhaltijana. Veljet polvillaan hänen edessään, anomassa armoa varkaudesta syytetylle Benjaminille, jonka säkistä on löytynyt arvokas käskynhaltijan hopeamalja
- Miksi Joosef ankara?
- en enää voinut hillitä itseään, puhkesi itkemään: Minä olen Joosef, teidän veljenne, jonka möitte Egyptiin. Mutta älkää olko murheissanne älkääkää syyttäkö itseänne siitä, että olette myyneet minut tänne, sillä Jumala lähetti minut teidän edellänne pelastamaan ihmishenkiä.
- tästä jatkuu

Nälkä on nyt jo kaksi vuotta vallinnut kaikkialla, ja edessä on vielä viisi vuotta, joi-
 ei kynnetä peltoa eikä korjata satoa. 7 Mutta Jumala lähetti minut teidän edellän-
 ne, jotta te jäisitte eloon ja teidän sukunne säilyisi maan päällä ja monet pelastuisivat. 8
 Te ette siis lähettäneet minua tänne, vaan Jumala, ja hän asetti minut faraon
 neuvonantajaksi, koko hänen valtakuntansa herraksi ja Egyptin maan valtiaaksi.

- tulee mieleen Rooman kirkon ikivanha pääsiäisliturgia: ” O felix culpa quae talem et tantum meruit habere redemptorem,” ”O happy fault that merited such and so great a Redeemer.” The medieval theologian [Thomas Aquinas](#)^[1] cited this line when he explained how the principle that "God allows evils to happen in order to bring a greater good therefrom" underlies the causal relation between original sin and the Divine Redeemer's [Incarnation](#), thus concluding that a higher state is not inhibited by sin. The Catholic saint [Ambrose](#) also speaks of the fortunate ruin of Adam in the Garden of Eden in that his sin brought more good to humanity than if he had stayed perfectly innocent.

9 "Menkää nyt kiireesti isäni luo ja sanokaa hänelle: 'Näin sanoo poikasi Joosef: Jumala on asettanut minut koko Egyptin herraksi. Tule viipymättä tänne minun luokseni, 10 niin saatte asua minun lähelläni Gosenin maakunnassa, sinä, poikasi ja heidän lapsensa. Te saatte tuoda tänne lampaanne, vuohenne, nautakarjanne ja kaiken muun teille kuuluvan. 11 Minä huolehdin sinun elatuksestasi, niin ettet sinä eikä sinun perheesi tai kukaan muukaan väestäsi jää puutteeseen, sillä nälkävuosia on vielä viisi jäljellä.'

- vähän kuin lähetyskäsky: Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni; menkää kiireesti isäni luo
- viekää ilosanoma suruun vaipuneelle harmaapäälle
- todella käsittämätön ilosanoma. Kuolleeksi luultu poika onkin Egyptin herra;
- vrt. Moderni ihminen on menettänyt toivon siitä, että elämässä olisi mieli ja tarkoitus ja Jumala. Nyt hän onkin meidän veljemme, jopa meitä alemmaksi alentunut Jeesus.
- ”Tule kiireesti minun luokseni! Saat asua minun luonani, saat omaksesi minun ihmiskunnalle tuoman elämän.”

- Jaakobin perheen ei tarvitse luopua omasta kulttuuristaan ja muuttua egyptiläisiksi. Vrt. lähetystyö; saa pysyä suomalaisena tai ambomaalaisena

- On omaksi eduksi kuulla tätä sanomaa. Nälkävuosia on jäljellä vielä viisi. Vrt. se, että vailla Jeesusta veljenämme mekin näännymme nälkään sielussamme.

12 Näettehän omin silmin, ja veljeni Benjamin näkee, että minä itse puhun teille. *13* Kertokaa vielä isälleni, miten korkeassa asemassa minä olen Egyptissä ja mitä kaikkea olette nähneet, ja tuokaa isä kiireesti tänne."

- Joosef oli niin loistavassa kunniassa, että hänen piti erikseen vielä vakuuttaa veljilleen, että hän se on. Siitä todisti se, että hän itse puhui. Osasi hepreaa, eikä tarvinnut käyttää tulkkia.

- Miksi sanoi erikseen, että veljeni Benjamin näkee?

Sitten Joosef lankesi veljensä Benjaminin kaulaan ja puhkesi itkuun, ja myös Benjamin syleili häntä ja itki. *15* Ja Joosef suuteli ja syleili itkien kaikkia veljiään. Sen jälkeen hänen veljensä puhelivat pitkään hänen kanssaan.

- Benjaminia hän syleilee ensin, koska samasta äidistä, lähinnä häntä iässä. Lapsuuden leikkikaveri.

- Mutta syleilee myös hänelle vihamielistä Simeonia ja muita kovis-veljiä: Oi, rakas veljeni Simeon! Voi Leevi, miten minulla onkaan ollut ikävä sinua!

- Vertauskuva Kristuksen suhtautumisesta ihmisiin. Rakastaa sydämestään karskimpaakin kaveria.

- eikä se haittaa mitään, että vain Benjamin liikuttui kyyneliin asti Joosefia syleillessään. Leevi ja Simeon eivät ehkä itkeneet ääneen, mutta ehkä silmänurkka kastui.

- Joosefin, kuten Jeesuksen käytös sulattaa karskimman sydämen. Tästä kertoo se, kuinka veljet puhelivat pitkään hänen kanssaan. Se on merkki siitä, että he ovat tajunneet Joosefin antaneen heille anteeksi. Ehkä ensimmäinen vapautunut hetki pariinkymmeneen vuoteen, kun taakka veljen orjaksi myymisestä on vierähtänyt pois sydämeltä.

- Teuvo, mistä arvelet heidän puhelleen?

16 Kun tieto Joosefin veljien saapumisesta tuli faraon hoviin, se oli mieleen faraolle ja hänen hovimiehilleen. *17* Farao sanoi Joosefille: "Sano veljillesi näin: 'Kuormatkaa juhtanne ja lähtekää Kanaaninmaahan. *18* Tuokaa sieltä isänne ja perheenne ja tulkaa minun luokseni, niin minä annan teille parasta, mitä Egyptistä löytyy, ja te saatte yllin kyllin nauttia maan antimista.'

- Joosefissa totisesti toteutui Jumalan sana: "Minun voimani tulee täydelliseksi heikkoudessa" (2 Kor 19:2). Hän oli heikko ja kurja, mutta millaisen voiman ja siunauksen Jumala hänen heikkoutensa kautta kansalleen antoi! Itse faraon suostui Joosefin ideaan. Jaakobin perhe ja Joosefin veljet saivat yllin kyllin nauttia Egyptin maan parhaista antimista.

Saat myös sanoa heille näin: 'Ottakaa Egyptistä vaunuja mukaanne vaimojanne ja lapsianne varten, käykää hakemassa isänne ja palatkaa tänne. 20 Älkää olko huolissanne tavaroista, sillä teille kuuluu kaikki, mikä Egyptissä on parasta.'

- he saisivat kuljetuksenkin. Tavaratkin sai jättää ja matkan päässä saisi uudet, paremmat tavarat!
- palkitseeko Jumala siis uskovia aineellisella siunauksella?
- vrt. polynesianainen Cargo –kultti. Saarelaiset uskoivat, että Jumala on aluksi siunannut heitä lähetyssaarnaajien hengellisellä sanomalla. Pian hän lähettäisi laivan, jossa olisi lastina (cargo) niitä samoja rikkauksia, joita näillä länsimaalaisilla läheteillä itselläänkin oli.
- Ei näin.
- Mutta silti:

Niin Pietari rupesi puhumaan sanoen hänelle: "Katso, me olemme luopuneet kaikesta ja seuranneet sinua". Jeesus sanoi: "Totisesti minä sanon teille: ei ole ketään, joka minun tähteni ja evankeliumin tähden on luopunut talosta tai veljistä tai sisarista tai äidistä tai isästä tai lapsista tai pelloista, ja joka ei saisi satakertaisesti: nyt tässä ajassa taloja ja veljiä ja sisaria ja äitejä ja lapsia ja peltoja, vainojen keskellä, ja tulevassa maailmassa iankaikkista elämää. Mutta monet ensimmäiset tulevat viimeisiksi ja viimeiset ensimmäisiksi." (Mark 10:28-31)

Jaakobin pojat tekivät niin, ja Joosef antoi heille vaunuja faraon lupauksen mukaisesti sekä evästä matkaa varten. 22 Hän antoi heille kaikille uudet juhlavaatteet, mutta Benjaminille hän antoi kolmesataa sekeliä hopeaa ja viisi uutta pukua. 23 Lisäksi hän lähetti isälleen kymmenen Egyptin parhailla tuotteilla kuormattua aasia sekä kymmenen aasintammaa, joilla oli kuormanaan viljaa, leipää ja muuta matkaevästä.

- Yltäkylläisesti, mutta silti Benjaminille eniten? Palkitseeko Jeesuskin joitain muita enemmän?

24 Sitten hän päästi veljensä lähtemään ja sanoi heille: "Älkää riidelkö matkalla."

- Mikä järki tässä? Tiesi veljiensä luonteen. – Kristityt eivät sen parempia?
- Silti usko tuo mukanaan uudistuksen, joka tosin on vielä tässä elämässä vaillinainen.

Jaakob ja hänen sukunsa muuttavat Egyptiin

Joosefin veljet lähtivät Egyptistä ja saapuivat Kanaaninmaahan isänsä Jaakobin luo. 26 He kertoivat hänelle: "Joosef on elossa! Hän on koko Egyptin maan valtias!" Mutta Jaakobin mieli oli turtunut eikä hän uskonut heitä.

- tästä sovellutuksia nykyihmisen mielen turtumuksesta

Vasta kun he kertoivat kaiken, mitä Joosef oli heille sanonut, ja kun Jaakob näki vaunut, jotka Joosef oli lähettänyt häntä hakemaan, hänen henkensä elpyi.

- hengen elpymisestä
- entä me, kun emme näe niitä Jeesuksen hienoja vaunuja. Miten voimme uskoa?

Hän sanoi: "Se on sittenkin totta! Poikani Joosef elää! Minä lähden Egyptiin, että saan nähdä hänet ennen kuin kuolen." (45:28)